

strafs villig til at lade disse Paragraffer falde. Jeg, og det Flertal, jeg fører Ordet for, finder ogsaa, at disse Paragraffer ere foreløbde. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvad disse Paragraffer egentlig indeholde, da det for en Del vil være bekendt fra den Betænkning, som er afgiven af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds. Efter min Mening — og deri vil vist den højtærede Minister være enig med mig — indeholde de en overdreven Bestyttelse for den umyndige, idet de give ham en for stor Frihed for at svare til sine Handlinger. Selv om han har øvet rent og skært Bedrageri i almindelig Forstand, er han dog fritaget for det almindelige Ansvar derfor. For 1839, da endnu Forordningen af 26de Oktober 1804 gjaldt her i Landet, kunde den umyndige aldrig rammes, selv om han ogsaa havde købt ved Anvendelse af de gyltigste Bedragerier med Hensyn til sin Umyndighed, f. Eks. anvendt falske Attester eller lignende over for sin Medkontrahent for at bilde ham ind, at han var myndig, eller havde rette vedkommendes Samtykke; der maatte ikke en Gang indledes kriminel Undersøgelse imod ham. Denne Bestemmelse blev dog nu affattet i 1839; men tilbage er dog blevet det, at vedkommende ikke kan straffes for mundtlige Bedragerier, om jeg saa maa sige, han kan straffes, hvis han fremviser falske Attester, f. Eks. en falsk Daabsattest eller en falsk Attest for Kurators Samtykke; men han kan ikke rammes, fordi han mundtlig siger: jeg er myndig, eller: jeg har Samtykke fra min Kurator. Det er dog i almindelig Forstand Bedrageri, og det falder dog de fleste Folk underligt, naar man fortæller dem, at vedkommende ikke kan rammes, selv om han er kommen ind i en Butik og har købt noget og saa paa Sælgerens Spørgsmaal om, hvorvidt han var myndig, har svaret ja, skønt han vidste, at det var Løgn; ja, selv om han har forevist de falske Attester, skal det dog først under en kriminel Undersøgelse, som Sælgeren skal foranledige — det er det, som staar i § 3 — fastslaaes, at Sælgeren selv ikke har haft mindste Anelse om, at disse Attester ere falske; thi har han det, kan den umyndige aldeles ikke rammes, og saa taber Sælgeren al Ret. Det er dette, der er, forekommer det ogsaa mig, er noget foreløbde Rets-tilstand, og derfor var jeg straks enig med den højtærede Minister i, at vi hellere skulde undvære denne Henvisning, altsaa ikke fordi den fylgte for meget, men fordi den vilde sætte et moderne Stempel paa noget antikeret. — I Henhold hertil skal jeg fremdeles anbefale Flertallets Vendinger og

henstille til de ærede Mindretal, om de ikke ville tage deres Underændringsforslag tilbage.

Justitsministeren (Rump): Jeg vil gøre en kort Bemærkning i Anledning af en enkelt Ytring af den ærede Ordfører. Han antede over, at Sagen var bleven taget saa tidlig op og bemærkede, at man kunde have ventet med at tage den op til et senere Tidspunkt, naar man havde hentet Erfaringer fra Tyskland. Jeg maa dog bringe i Erindring, at det ikke er mig, der har taget Sagen op, og at dette for øvrigt heller ikke er foranlediget ved Eksemplet fra Tyskland, men, som den ærede Ordfører omtalte, skyldes Henvendelser til Ministeriet om, at dette vilde søge ligesom i Tyskland at tilvejebringe en Lovgivning paa dette Omraade. Den ærede Ordfører bemærkede her, og det har han gjort tidligere, at disse Henvendelser vare komne fra Sælgerne og ikke fra Køberne, ikke fra dem, der lide under den nuværende Tilstand. Nej, ganske rigtigt, thi man var vistnok kommen til at vente længe, hvis man skulde vente, indtil der var kommen Klage fra Køberne. Man maa nemlig huske paa, at Køberne paa dette Omraade ere Almuesfolk, og dem falder det ikke ind at klage, i det mindste ikke paa den Vis, at de henvende sig til Regeringen og andrage om Bestyttelse af Lovgivningsmagten, thi det falder dem slet ikke ind, at der ad Lovgivningsvejen kan raades Bød paa de uheldige Følger af deres Handlinger, som den gældende Lovgivning fører med sig. Derfor mener jeg, at man ikke kan sige, at Regeringen handler urigtigt, fordi den optager et saadant Spørgsmaal, som gaar ud paa at værne Smaafolk, uden at der foreligger Henvendelser derom fra deres Side.

Wulff: Maa jeg ganske kort berøre det Spørgsmaal, hvem det er, der har taget denne Sag op. Det er, som den højtærede Minister sagde, de næringsdrivende, særlig Armagerlavet i Kjøbenhavn, og jeg maa sige, at at det er med god Grund, at de have taget den op. Det er noget misvisende, naar man siger, det er Konkurrencehensyn, der er Grunden dertil. Jeg udtalte det før, men jeg gentager, at hvis man vedtager Loven, saaledes som den foreligger her, vil der ikke blive en eneste Konkurrent mindre, altsaa for saa vidt vedblive at være den samme Konkurrence som før, men at det er kun Maaden, hvorpaa denne Konkurrence drives, der vil blive indskrænket. Nu hender det, at en næringsdrivende har en Forretning paa den ene Side af Gaden, og at hans Forretning gaar ret daarligt, medens For-